

Aselaki tiukkenee - poistuuko pahoinvointi

9.10.2008 8.47 | Kaj Granlund | Yleinen

Valmisteilla on uusi aselaki, joka kieltäisi osan kaupan aseista. Hyvä niin, kunhan kiellon kohteeksi eivät joudu harrastus- ja urheiluvälineet. Toki ymmärrän, että monet asiasta tietämättömät poliitikot käyttävät asekeskustelua omien etujensa ajamiseen, kun he esiintyvät sillä itsevarmuudella, jonka vain täydellinen tietämättömyys asiasta antaa. Ase on alkujaan tappoväline mutta niin olivat myös keihäs ja jousipyssy. Tänään asetta käyttävät ihmisen vahingoittamiseksi vain poliisit, rikolliset ja sellaiset henkilöt, joille aselupa on tähän tarkoitukseen myönnetty.

Pois tavallisilta ihmisiltä joutavat mielestäni sellaiset aseet, joita ei selkeästi käytetä metsästyksen tai urheiluammuntaan. Esimerkiksi lehti-ilmoituksissa myynnissä olevat konepistoolit (Suomi, Sten, Jati matic yms) eivät kuulu joka miehen aserepertoosiin sen enempää kuin pienet taskuaseet. Toisaalta ei ole syytä mennä järjettömyyksiin tässäkin asiassa. Onhan Euroopassa monta maata, joissa esimerkiksi haulikon hankintaan ei tarvita minkäänlaista lupaa, koska se on maataloustyökalu. Näitä ovat ainakin Ranska ja Tanska.

Aselupien myöntämisprosessin muuttaminen siten, että siihen tarvitaan lääkärin lausunto tai poliisit saavat käyttöönsä hakijan KELA -tiedot tuntuu järjettömältä. Halutaanko moraalinen vastuu siirtää pois poliisilta eli nykytermejä käyttäen yksityistä? Taas hyvä esimerkki meidän hallintokulttuuristamme. Annetaan lääkärikunnan tulevaisuudessa kantaa tuo häpeän viitta, jotta poliisietien ei tarvitsisi tutkia toistensa kolttosia.

Täällä maaseudulla hämmästelen vieläkin enemmän tuota terveystietopäätöstä. Täällä poliisi ei ole viranomainen, jonka naamaa me tuijotamme muutama kerta vuodessa tiskin yli, vaan poliisi on yksi meistä ja hän on vapaallakin tekemisissä kanssamme. Hän liikkuu seuroissa, eräretkillä ja hirvimetsällä, ja tarpeeksi juotuaan hän örveltää ja kertoo kaikki tietämänsä salaisetkin asiat. Voin yksityisesti kertoa kymmenistä tapauksista, joissa maaseudun poliisien vapaa-ajan tekemiset ovat olleet vähintäänkin arveluttavia. Poliisi toilailee vapaa-aikana siinä missä me muutkin ja siksi en halua, että hän saa minua koskevia tietoja olivatpa ne minkälaisia tahansa.

Lopuksi hämmästelen tuota käsiaseiden säilyttämiskeskustelua, jota mm. käytiin YLE:n ruotsinkielisellä kanavalla. Järkyttävää piittaamattomuutta maseutua kohtaan. Onnistuuhan tuo aseiden säilyttäminen ampumaseuroilla suurissa taajamissa, mutta miten täällä meillä? Pitääkö Riistanhoitoyhdistyksen rakentaa kaukana metsässä sijaitsevalle ampumaradalle betonibunkkeri, josta aseet haetaan. Kuka käy ne luovuttamassa vai pitääkö jokaisella olla oma avain, jolla ase haetaan. Paraneeko turvallisuus tippaakaan muiden kuin naisten mielestä.

Ei parane, mutta pahoinvointi lisääntyy.
